2 Νοεμβρίου 2021

Περὶ καταθλίψεως καὶ λογισμῶν (Ἅγιος Θεοφάνης ὁ Ἔγκλειστος)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Θεοφάνης ο Ἔγκλειστος / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

(Τελευταῖες ἀνησυχίες. Ἐμπιστοσύνη καὶ ἐλπίδα στὸν Θεό. Προσευχὴ καὶ θάρρος.)

Ἔχεις ἀκόμη ἀνησυχίες. Πές μου, ἀπὸ ποῦ θὰ μποροῦσαν νὰ προέρχονται; «Ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ πᾶνε καλά» ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ τὰ ἔχεις ἐπανεξετάσει-τὴν ἀπόφασή σου τὴν ἔχεις πάρει. Ἀπὸ ποῦ, λοιπόν, προέρχονται αὐτὲς οἱ ἀνησυχίες; Ὅλες εἶναι ἀπὸ τὸν ἐχθρό. Ὅλες. Ἀπὸ πουθενὰ ἀλλοῦ.

Τί ἄλλο θὰ μποροῦσε νὰ συμβαίνει; Μήπως σκέφτεσαι νὰ φτιάξεις τὴ ζωή σου μόνη σου, μὲ τὶς δικές σου ἱκανότητες καὶ προσπάθειες; Ἂν πραγματικὰ αὐτὸ σκέφτεσαι, σὲ συμβουλεύω ν\’ ἀλλάξεις ἀμέσως γνώμη, ἀλλιῶς δὲν θ\’ ἀπαλλαγεῖς ἀπό τη σύγχυση καὶ τὴν ταραχή. Ἐξέτασε πάλι τὸν ἑαυτό σου ἤ θυμήσου ὅ,τι σοῦ ἔχω ὑποδείξει καὶ ὅ,τι ἔχει συμβεῖ μέσα σου σ\’ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀλληλογραφίας μας. Θυμήσου, ἐπίσης, ποιὰ ἦταν ἡ ἔκβαση τῶν προβληματισμῶν σου γιὰ τὴ ζωή. Τέλος, δῶσε στὴν αὐτοεξέτασή σου τέτοια κατεύθυνση, ὥστε νὰ καταλήξει σὲ μιὰ σταθερὴ ἀπόφαση ἀμετάκλητης ἐναποθέσεως τοῦ μέλλοντός σου στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἀφοῦ, λοιπόν, πάρεις αὐτὴ τὴν ἀπόφαση, προσευχήσου στὸν Κύριο ὁλόθερμα. «Τὸ μέλλον μου», πές Του, «τὸ ἀφήνω μὲ ἐμπιστοσύνη στὰ χέρια Σου. Ὅπως ξέρεις καὶ ὅπως θέλεις, Κύριε, κατεύθυνε τὴ ζωή μου, μ\’ ὅλα τὰ ἀπρόοπτα καὶ μ\’ ὅλες τὶς δυσκολίες της. Ἀπὸ δῶ κι ἐμπρὸς δὲν θὰ μεριμνῶ καὶ δὲν θ\’ ἀνησυχῶ πιὰ γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Μία φροντίδα μόνο θὰ ἔχω, νὰ κάνω πάντα ὅ,τι εἶναι εὐάρεστο σ\’ Ἐσένα». Ἔτσι νὰ Τοῦ μιλήσεις, ἀλλὰ καὶ ἔμπρακτα νὰ Τοῦ ἀποδείξεις ὅτι ἔχεις ὁλοκληρωτικὰ ἀφεθεῖ στὰ χέρια Του, ὅτι δὲν ἀνησυχεῖς γιὰ τίποτα, ὅτι ἀποδέχεσαι ἤρεμα καὶ ἀγόγγυστα ὁποιαδήποτε κατάσταση, εὐχάριστη ἤ δυσάρεστη, μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι ἔχει παραχωρηθεῖ ἀπό τὴ θεία πρόνοια. Μοναδική σου μέριμνα ἂς εἶναι ἡ ἀκριβὴς τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ σὲ κάθε περίσταση.

Ὕστερ\’ ἀπὸ μία τέτοια ἐσωτερικὴ τοποθέτηση, ὅλες οἱ ἀνησυχίες σου θὰ ἐξανεμιστοῦν. Ἀνησυχεῖς γιὰ τὸν ἑαυτό σου τώρα, καθὼς θέλεις ὅλες οἱ περιστάσεις νὰ συντείνουν στὴν ἐκπλήρωση τοῦ δικοῦ σου σκοποῦ. Καὶ ἐπειδή, φυσικά, ὅλα δὲν γίνονται σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά σου, ταράζεσαι καὶ στενοχωριέσαι – «Αὐτὸ δὲν ἔγινε ἔτσι, ἐκεῖνο δὲν ἔγινε ἀλλιῶς». Ἂν, ὅμως, ἀναθέσεις τὰ πάντα στὸν Κύριο μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ δεχθεῖς πὼς ὅ,τι συμβαίνει προέρχεται ἀπ\’ Αὐτὸν γιὰ τὸ καλό σου, τότε δὲν θ\’ ἀνησυχεῖς πιὰ καθόλου. Θὰ κοιτᾶς μόνο γύρω σου, γιὰ νὰ δεῖς τί σοῦ στέλνει ὁ Θεός, καὶ θὰ ἐνεργεῖς σύμφωνα μ\’ αὐτὸ ποὺ στέλνει. Κάθε κατάσταση μπορεῖ νὰ ὑπαχθεῖ σὲ κάποια θεία ἐντολή. Νὰ ἐνεργεῖς, λοιπόν, σύμφωνα μὲ τὴ σχετικὴ ἐντολή, ἐπιδιώκοντας τὴν εὐαρέστηση τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι τὴν ἱκανοποίηση τῶν δικῶν σου ἐπιθυμιῶν. Προσπάθησε νὰ καταλάβεις τί λέω καὶ ἀποφάσισε νὰ τὸ ἐφαρμόσεις. Δὲν θὰ τὸ κατορθώσεις, βέβαια, ἀπό τη μία στιγμὴ στὴν ἄλλη. Χρειάζεται ἀγώνας γι\’ αὐτό,

ἀλλὰ καὶ προσευχή.

Ζητῶ ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ σὲ λυτρώσει ἀπὸ τὴν κατάθλιψη, ποὺ θεωρεῖς ἀφόρητη, ἀλλὰ μόνο ἂν αὐτὸ εἶναι σύμφωνο μὲ τὸ ἅγιο θέλημά Του καὶ ἀπαραίτητο γιὰ τὴ σωτηρία σου. Θὰ σὲ λυτρώσει, δίχως ἄλλο, στὴν ὥρα ποὺ πρέπει. Ὁπλίσου μὲ πίστη καὶ ὑπομονή. Βλέπουμε πόσο γρήγορα μεταβάλλονται οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς μας. Ὅλα ἀλλάζουν ἀκατάπαυστα. Ἔτσι θ\’ ἀλλάξει καὶ ἡ ψυχική σου κατάσταση. Θὰ ἔρθει μία μέρα πού, ἀπαλλαγμένη πιὰ ἀπὸ τὸ πλάκωμα, θ\’ ἀναπνέεις ἐλεύθερα καὶ θὰ φτεροκοπᾶς ὅπως ἡ πεταλούδα πάνω ἀπὸ τὰ λουλούδια. Πρέπει μόνο νὰ σηκώσεις μὲ ὑπομονὴ τὴν τωρινὴ δυσκολία γιὰ ὅσον καιρὸ παραχωρήσει ὁ Θεός.

Ὅταν ἡ νοικοκυρὰ βάλει μία πίτα στὸ φοῦρνο, δὲν τὴ βγάζει ὥσπου νὰ βεβαιωθεῖ πὼς εἶναι ψημένη. Ὁ Νοικοκύρης τοῦ σύμπαντος σ\’ ἔχει βάλει μέσα σ\’ ἕνα φοῦρνο καὶ σὲ κρατάει ἐκεῖ ὥσπου νὰ ψηθεῖς. Κάνε ὑπομονή, λοιπόν, καὶ περίμενε. Δὲν θὰ μείνεις στὸ φοῦρνο οὔτ\’ ἕνα λεπτὸ περισσότερο ἀπ\’ ὅσο χρειάζεται. Μόλις εἶσαι ἕτοιμη, θὰ σὲ βγάλει ὁ Κύριος ἔξω. Ἂν, ὅμως, μόνη σου πεταχτεῖς ἔξω, θὰ εἶσαι σὰν τὴ μισοψημένη πίτα.

Πρέπει ἐπίσης νὰ σοῦ πῶ, ὅτι, σύμφωνα μὲ τὴν πίστη μας, ὅποιος ὑπομένει ἀγόγγυστα τὶς δυσκολίες, πιστεύοντας ὅτι τὶς παραχωρεῖ ὁ Θεὸς γιὰ τὸ καλό του, εἶναι ἰσότιμος μὲ τοὺς μάρτυρες. Αὐτὸ νὰ τὸ θυμᾶσαι πάντα, γιὰ νὰ παρηγοριέσαι.

Εἶναι ἀδύνατο νὰ ζήσεις χωρὶς συναισθήματα καὶ συγκινήσεις, ἄλλα δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ὑποκύπτεις σ\’ αὐτά. Πρέπει νὰ τὰ συγκρατεῖς μὲ τὴ λογικὴ καὶ νὰ τοὺς δίνεις τὴ σωστὴ κατεύθυνση. Εἶσαι εὐαίσθητη καὶ εὐσυγκίνητη. Ἡ καρδιά σου ξεχειλίζει καὶ χύνεται μέσα στὸ κεφάλι σου. Προσπάθησε ν\’ ἀποκτήσεις αὐτοκυριαρχία. Σοῦ ἔχω γράψει ἤδη τί νὰ κάνεις: Νὰ σκέφτεσαι προκαταβολικὰ ποῦ βρίσκεται τὸ πιθανὸ ἐρέθισμα γιὰ κάθε συναίσθημα. Καί, ὅταν τὸ ἐντοπίζεις, νὰ εἶσαι σὲ ἐπιφυλακή, γιὰ ν\’ ἀντιλαμβάνεσαι ὁποιαδήποτε συναισθηματικὴ ταραχὴ τῆς καρδιᾶς, ἢ νὰ κρατᾶς τὴν καρδιά σου κάτω ἀπὸ τὸν σταθερὸ ἔλεγχο τοῦ νοῦ. Χρειάζεται ν\’ ἀσκηθεῖς σ\’ αὐτό. Μὲ τὴν ἐξάσκηση εἶναι δυνατὸ ν\’ ἀποκτήσεις πλήρη αὐτοκυριαρχία.

Ὅλα πάντως προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεό. Γι\’ αὐτὸ ἂς στρεφόμαστε σ\’ Ἐκεῖνον μὲ τὴν προσευχή. Καὶ ὅμως, γράφεις ὅτι δὲν προσεύχεσαι. Τί εἶναι τοῦτο πάλι; Μήπως ἔγινες ἄθεη; Τί πάει νὰ πεῖ δὲν προσεύχεσαι; Μπορεῖ νὰ μὴ λὲς τὶς τυπικὲς προσευχές, ἀλλὰ ν\’ ἀπευθύνεσαι στὸν Θεὸ μὲ δικά σου λόγια καὶ νὰ Τοῦ ζητᾶς βοήθεια. Κοίτα, Κύριε, τί συμβαίνει μ\’ ἐμένα. Ἐτοῦτο κι ἐκεῖνο… Δὲν μπορῶ νὰ τὰ βγάλω πέρα μόνη μου. Βοήθησέ με, πολυεύσπλαχνε!. Νὰ Τοῦ μιλᾶς γιὰ κάθε σου ἀνάγκη, ἀκόμα καὶ τὴν πιὸ μικρή, καὶ νὰ Τὸν παρακαλᾶς γιὰ διαρκῆ ἐνίσχυση. Αὐτὴ ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ πιὸ γνήσια.

Γιατί ἀκοῦς ἐκεῖνον ποὺ σὲ ἀποτρέπει ἀπὸ τὴν προσευχή; Δὲν καταλαβαίνεις ὅτι κι αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τοῦ ἐχθροῦ; Ναί, ἀναμφίβολα εἶναι. Ψιθυρίζει στὸ αὐτί σου: «Μὴν προσεύχεσαι!» Καὶ μερικὲς φορές, ἀφοῦ κυριαρχήσει σ\’ ὁλόκληρο τὸ σῶμα σου, σὲ ρίχνει στὸ κρεβάτι καὶ σὲ ἀποκοιμίζει. Δικά του τεχνάσματα εἶναι ὅλα τοῦτα. Μὰ ἐνῶ ὁ πονηρὸς κάνει τὴ δουλειά του, πασχίζοντας νὰ σὲ ἀποσπάσει ἀπὸ τὸ καλό σου ἔργο, πρέπει κι ἐσὺ νὰ κάνεις τὴ δική σου δουλειά, ἐπιμένοντας σ\’ αὐτὸ τὸ ἔργο ὥς τὸ τέλος.

Ὁπλίσου, ὅπως τόσες φορὲς σοῦ ἔχω πεῖ, μὲ θάρρος καὶ μὴν ἀκοῦς τὸν ἐχθρό. Καμιὰ προσοχὴ μὴ δίνεις στοὺς ψιθυρισμούς του. Καὶ ἐπιπλέον, θύμωσε! Θυμώνοντας ἐναντίον του, εἶναι σὰν νὰ τὸν χτυπᾶς κατάστηθα. Ἀμέσως γίνεται καπνός.
Σοῦ εὔχομαι μ\’ ὅλη μου τὴν καρδιὰ νὰ βρεῖς τελικὰ τὴν εἰρήνη.

Ὁ Θεὸς βοηθός!

Πηγή: agiazoni.gr

Ἔχεις ἀκόμη ἀνησυχίες. Πές μου, ἀπὸ ποῦ θὰ μποροῦσαν νὰ προέρχονται; «Ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ πᾶνε καλά» ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ τὰ ἔχεις ἐπανεξετάσει καὶ τακτοποιήσει-τὴν ἀπόφασή σου τὴν ἔχεις πάρει. Ἀπὸ ποῦ, λοιπόν, προέρχονται αὐτὲς οἱ ἀνησυχίες; Ὅλες εἶναι ἀπὸ τὸν ἐχθρό. Ὅλες. Ἀπὸ πουθενὰ ἀλλοῦ.

Τί ἄλλο θὰ μποροῦσε νὰ συμβαίνει; Μήπως σκέφτεσαι νὰ φτιάξεις τὴ ζωή σου μόνη σου, μὲ τὶς δικές σου ἱκανότητες καὶ προσπάθειες; Ἂν πραγματικὰ αὐτὸ σκέφτεσαι, σὲ συμβουλεύω ν\’ ἀλλάξεις ἀμέσως γνώμη, ἀλλιῶς δὲν θ\’ ἀπαλλαγεῖς ἀπό τη σύγχυση καὶ τὴν ταραχή. Ἐξέτασε πάλι τὸν ἑαυτό σου ἤ θυμήσου ὅ,τι σοῦ ἔχω ὑποδείξει καὶ ὅ,τι ἔχει συμβεῖ μέσα σου σ\’ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀλληλογραφίας μας. Θυμήσου, ἐπίσης, ποιὰ ἦταν ἡ ἔκβαση τῶν προβληματισμῶν σου γιὰ τὴ ζωή. Τέλος, δῶσε στὴν αὐτοεξέτασή σου τέτοια κατεύθυνση, ὥστε νὰ καταλήξει σὲ μιὰ σταθερὴ ἀπόφαση ἀμετάκλητης ἐναποθέσεως τοῦ μέλλοντός σου στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἀφοῦ, λοιπόν, πάρεις αὐτὴ τὴν ἀπόφαση, προσευχήσου στὸν

Κύριο ὁλόθερμα. «Τὸ μέλλον μου», πές Του, «τὸ ἀφήνω μὲ ἐμπιστοσύνη στὰ χέρια Σου. Ὅπως ξέρεις καὶ ὅπως θέλεις, Κύριε, κατεύθυνε τὴ ζωή μου, μ\' ὅλα τὰ ἀπρόοπτα καὶ μ\' ὅλες τὶς δυσκολίες της. Ἀπὸ δῶ κι ἐμπρὸς δὲν θὰ μεριμνῶ καὶ δὲν θ\' ἀνησυχῶ πιὰ γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Μία φροντίδα μόνο θὰ ἔχω, νὰ κάνω πάντα ὅ,τι εἶναι εὐάρεστο σ\' Ἐσένα». Ἔτσι νὰ Τοῦ μιλήσεις, ἀλλὰ καὶ ἔμπρακτα νὰ Τοῦ ἀποδείξεις ὅτι ἔχεις ὁλοκληρωτικὰ ἀφεθεῖ στὰ χέρια Του, ὅτι δὲν ἀνησυχεῖς γιὰ τίποτα, ὅτι ἀποδέχεσαι ἤρεμα καὶ ἀγόγγυστα ὁποιαδήποτε κατάσταση, εὐχάριστη ἢ δυσάρεστη, μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι ἔχει παραχωρηθεῖ ἀπό τὴ θεία πρόνοια. Μοναδική σου μέριμνα ἂς εἶναι ἡ ἀκριβὴς τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ σὲ κάθε περίσταση.

Ὕστερ\' ἀπὸ μία τέτοια ἐσωτερικὴ τοποθέτηση, ὅλες οἱ ἀνησυχίες σου θὰ ἐξανεμιστοῦν. Ἀνησυχεῖς γιὰ τὸν ἑαυτό σου τώρα, καθὼς θέλεις ὅλες οἱ περιστάσεις νὰ συντείνουν στὴν ἐκπλήρωση τοῦ δικοῦ σου σκοποῦ. Καὶ ἐπειδή, φυσικά, ὅλα δὲν γίνονται σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά σου, ταράζεσαι καὶ στενοχωριέσαι – «Αὐτὸ δὲν ἔγινε ἔτσι, ἐκεῖνο δὲν ἔγινε ἀλλιῶς». Ἂν, ὅμως, ἀναθέσεις τὰ πάντα στὸν Κύριο μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ δεχθεῖς πὼς ὅ,τι συμβαίνει προέρχεται ἀπ\' Αὐτὸν γιὰ τὸ καλό σου, τότε δὲν θ\' ἀνησυχεῖς πιὰ καθόλου. Θὰ κοιτᾶς μόνο γύρω σου, γιὰ νὰ δεῖς τί σοῦ στέλνει ὁ Θεός, καὶ θὰ ἐνεργεῖς σύμφωνα μ\' αὐτὸ ποὺ στέλνει. Κάθε κατάσταση μπορεῖ νὰ ὑπαχθεῖ σὲ κάποια θεία ἐντολή. Νὰ ἐνεργεῖς, λοιπόν, σύμφωνα μὲ τὴ σχετικὴ ἐντολή, ἐπιδιώκοντας τὴν εὐαρέστηση τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι τὴν ἱκανοποίηση τῶν δικῶν σου ἐπιθυμιῶν. Προσπάθησε νὰ καταλάβεις τί λέω καὶ ἀποφάσισε νὰ τὸ ἐφαρμόσεις. Δὲν θὰ τὸ κατορθώσεις, βέβαια, ἀπό τη μία στιγμὴ στὴν ἄλλη. Χρειάζεται ἀγώνας γι\' αὐτό, ἀλλὰ καὶ προσευχή.

Ζητῶ ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ σὲ λυτρώσει ἀπὸ τὴν κατάθλιψη, ποὺ θεωρεῖς ἀφόρητη, ἀλλὰ μόνο ἂν αὐτὸ εἶναι σύμφωνο μὲ τὸ ἅγιο θέλημά Του καὶ ἀπαραίτητο γιὰ τὴ σωτηρία σου. Θὰ σὲ λυτρώσει, δίχως ἄλλο, στὴν ὥρα ποὺ πρέπει. Ὁπλίσου μὲ πίστη καὶ ὑπομονή. Βλέπουμε πόσο γρήγορα μεταβάλλονται οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς μας. Ὅλα ἀλλάζουν ἀκατάπαυστα. Ἔτσι θ\' ἀλλάξει καὶ ἡ ψυχική σου κατάσταση. Θὰ ἔρθει μία μέρα πού, ἀπαλλαγμένη πιὰ ἀπὸ τὸ πλάκωμα, θ\' ἀναπνέεις ἐλεύθερα καὶ θὰ φτεροκοπᾶς ὅπως ἡ πεταλούδα πάνω ἀπὸ τὰ λουλούδια. Πρέπει μόνο νὰ σηκώσεις μὲ ὑπομονὴ τὴν τωρινὴ δυσκολία γιὰ ὅσον καιρὸ παραχωρήσει ὁ Θεός.

Ὅταν ἡ νοικοκυρὰ βάλει μία πίτα στὸ φοῦρνο, δὲν τὴ βγάζει ὥσπου νὰ βεβαιωθεῖ πὼς εἶναι ψημένη. Ὁ Νοικοκύρης τοῦ σύμπαντος σ\' ἔχει βάλει μέσα σ\' ἕνα φοῦρνο καὶ σὲ κρατάει ἐκεῖ ὥσπου νὰ ψηθεῖς. Κάνε ὑπομονή, λοιπόν, καὶ περίμενε. Δὲν θὰ μείνεις στὸ φοῦρνο οὔτ\' ἕνα λεπτὸ περισσότερο ἀπ\' ὅσο χρειάζεται. Μόλις εἶσαι ἕτοιμη, θὰ σὲ βγάλει ὁ Κύριος ἔξω. Ἂν, ὅμως, μόνη σου πεταχτεῖς ἔξω, θὰ εἶσαι

σὰν τὴ μισοψημένη πίτα.

Πρέπει ἐπίσης νὰ σοῦ πῶ, ὅτι, σύμφωνα μὲ τὴν πίστη μας, ὅποιος ὑπομένει ἀγόγγυστα τὶς δυσκολίες, πιστεύοντας ὅτι τὶς παραχωρεῖ ὁ Θεὸς γιὰ τὸ καλό του, εἶναι ἰσότιμος μὲ τοὺς μάρτυρες. Αὐτὸ νὰ τὸ θυμᾶσαι πάντα, γιὰ νὰ παρηγοριέσαι.

Εἶναι ἀδύνατο νὰ ζήσεις χωρὶς συναισθήματα καὶ συγκινήσεις, ἄλλα δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ὑποκύπτεις σ\’ αὐτά. Πρέπει νὰ τὰ συγκρατεῖς μὲ τὴ λογικὴ καὶ νὰ τοὺς δίνεις τὴ σωστὴ κατεύθυνση. Εἶσαι εὐαίσθητη καὶ εὐσυγκίνητη. Ἡ καρδιά σου ξεχειλίζει καὶ χύνεται μέσα στὸ κεφάλι σου. Προσπάθησε ν\’ ἀποκτήσεις αὐτοκυριαρχία. Σοῦ ἔχω γράψει ἤδη τί νὰ κάνεις: Νὰ σκέφτεσαι προκαταβολικὰ ποῦ βρίσκεται τὸ πιθανὸ ἐρέθισμα γιὰ κάθε συναίσθημα. Καί, ὅταν τὸ ἐντοπίζεις, νὰ εἶσαι σὲ ἐπιφυλακή, γιὰ ν\’ ἀντιλαμβάνεσαι ὁποιαδήποτε συναισθηματικὴ ταραχὴ τῆς καρδιᾶς, ἤ νὰ κρατᾶς τὴν καρδιά σου κάτω ἀπὸ τὸν σταθερὸ ἔλεγχο τοῦ νοῦ. Χρειάζεται ν\’ ἀσκηθεῖς σ\’ αὐτό. Μὲ τὴν ἐξάσκηση εἶναι δυνατὸ ν\’ ἀποκτήσεις πλήρη αὐτοκυριαρχία.

Ὅλα πάντως προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεό. Γι\’ αὐτὸ ἂς στρεφόμαστε σ\’ Ἐκεῖνον μὲ τὴν προσευχή. Καὶ ὅμως, γράφεις ὅτι δὲν προσεύχεσαι. Τί εἶναι τοῦτο πάλι; Μήπως ἔγινες ἄθεη; Τί πάει νὰ πεῖ δὲν προσεύχεσαι; Μπορεῖ νὰ μὴ λὲς τὶς τυπικὲς προσευχές, ἀλλὰ ν\’ ἀπευθύνεσαι στὸν Θεὸ μὲ δικά σου λόγια καὶ νὰ Τοῦ ζητᾶς βοήθεια. Κοίτα, Κύριε, τί συμβαίνει μ\’ ἐμένα. Ἐτοῦτο κι ἐκεῖνο… Δὲν μπορῶ νὰ τὰ βγάλω πέρα μόνη μου. Βοήθησέ με, πολυεύσπλαχνε!. Νὰ Τοῦ μιλᾶς γιὰ κάθε σου ἀνάγκη, ἀκόμα καὶ τὴν πιὸ μικρή, καὶ νὰ Τὸν παρακαλᾶς γιὰ διαρκῆ ἐνίσχυση. Αὐτὴ ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ πιὸ γνήσια.

Γιατί ἀκοῦς ἐκεῖνον ποὺ σὲ ἀποτρέπει ἀπὸ τὴν προσευχή; Δὲν καταλαβαίνεις ὅτι κι αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τοῦ ἐχθροῦ; Ναί, ἀναμφίβολα εἶναι. Ψιθυρίζει στὸ αὐτί σου: «Μὴν προσεύχεσαι!» Καὶ μερικὲς φορές, ἀφοῦ κυριαρχήσει σ\’ ὁλόκληρο τὸ σῶμα σου, σὲ ρίχνει στὸ κρεβάτι καὶ σὲ ἀποκοιμίζει. Δικά του τεχνάσματα εἶναι ὅλα τοῦτα. Μὰ ἐνῶ ὁ πονηρὸς κάνει τὴ δουλειά του, πασχίζοντας νὰ σὲ ἀποσπάσει ἀπὸ τὸ καλό σου ἔργο, πρέπει κι ἐσὺ νὰ κάνεις τὴ δική σου δουλειά, ἐπιμένοντας σ\’ αὐτὸ τὸ ἔργο ὥς τὸ τέλος.

Ὁπλίσου, ὅπως τόσες φορὲς σοῦ ἔχω πεῖ, μὲ θάρρος καὶ μὴν ἀκοῦς τὸν ἐχθρό. Καμιὰ προσοχὴ μὴ δίνεις στοὺς ψιθυρισμούς του. Καὶ ἐπιπλέον, θύμωσε! Θυμώνοντας ἐναντίον του, εἶναι σὰν νὰ τὸν χτυπᾶς κατάστηθα. Ἀμέσως γίνεται καπνός.
Σοῦ εὔχομαι μ\’ ὅλη μου τὴν καρδιὰ νὰ βρεῖς τελικὰ τὴν εἰρήνη.

Ὁ Θεὸς βοηθός!

Πηγή: agiazoni.gr